

Édes Miskain!

Tegaz, igaz, „nem thágádum” képmiség ember vagyok, rögtön kelle válaszolnom leveledre, ha már csak azért is, hogy a 20 forintot, melyet „becsülettel” megkaptam, eltagadjam, hogy bíz én nem láttam, sínét se láttam. De bíz én, sokkott lustasággal, mostanig halaszom, a mi nem volt töleim lép: de hisz ihol a hátam, iss, csak ne haragudj, mert róronyan félet a te puszkapor = hóker! = a te „hőgyapot” termévesedről. Akonban nem ez itt a fődvlog, hanem fölmész-e a Karinczy minnepegyre, mely, uti figura docet” a te ünne, ped is lesz egyzes mind? In' a magam fölrán. Dulaát arról fíggerem vala fel, ha akkorra elheszkesem ama bizonyos mondókát, melyet de dato heute még coupaín elordiumát hurláltam le! — És így dacára minden vstromnak — vagy plare ostornak — jobb lesz nekem itt a vutban — mint odafenn mutogami érdemes fremélyemel. „Itai ne gondoly” — &c.

Ita nem mondom is elhikeit, hogy nekünk is neheren eseta az olválás. Minden még jóformán meg se kezdünk vola az egyjütléselt! Augonias kö, sepaín kellet volna jönnök, úgy legalább ért volna valamit a historia.

Döszasérve a „Karinczy-himnusra”, — batul én, selled Ballagi Mörk, hogy a bírát e fölöt eset volna oly nagy meghasonlásba. E nézetkülönbség a prózai munkára fogott fenn; a költőire egy, fivvel skájjal az V. nék írtel juralmat. Nyugrast meg errel. neralán háborgó telvivömeresed, valan nunt én is megnyugtatom a magamét avval,

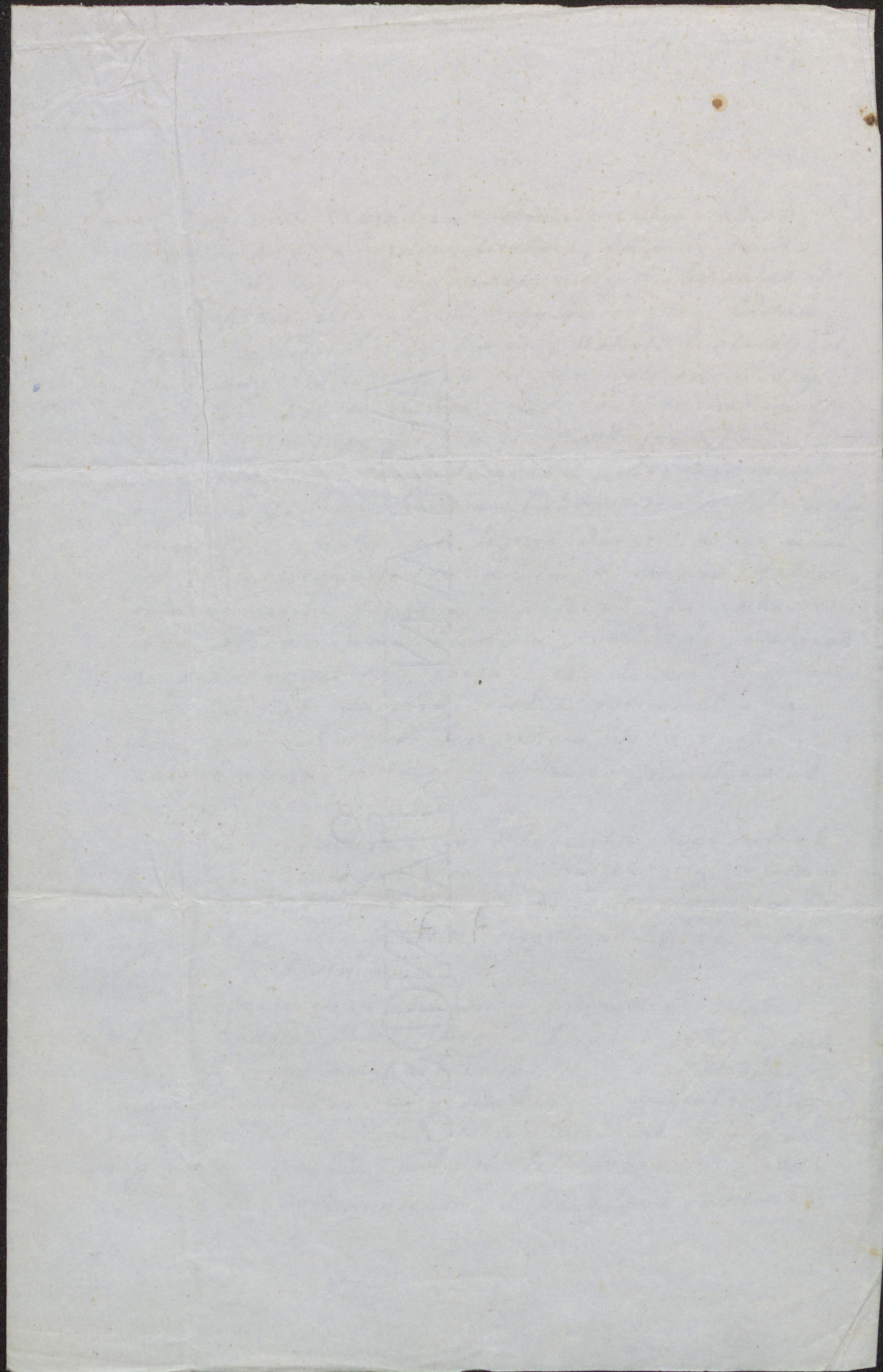

hogy már irtam legutóbb is oly szeredelme levelet,
 mint a tied volt, s tárgy hibában szépen be is
 sejtettem, így én szemlél, hogy mikélyt a nelem
 fián akad, padra leherem innepelt podere,
 met, ^(?) aronitól semmi nemü munkát nem fogok
 ini, kivéve horrad mér föld honrusági le,
 veleret: Addig is, ides fiam, ides tartson meg
 a kedves kománskaival együtt, s adjon nekik
 er örömet s oly boldogságot, airtól nem is ál,
 modroz, fivesen kívánját

Octob. 22. 1859.

Aranyék.

AMERICAN
SOCIETY
OF
MUSIC

X